

Vraag nr. 36
van 9 februari 2001
van de heer JAN LOONES

Zwembaden – Ontsmetting

De laatste tijd is er een en ander te doen geweest rond de schadelijke gevolgen van chloor voor kinderen bij de ontsmetting van het water in zwembaden.

De Vlarem-wetgeving verplicht de uitbaters van zwembaden het zwemwater dagelijks te zuiveren van ongewenste organismen. In Vlaanderen gebeurt dat steeds met behulp van chloor (Campingfederatie CKVB – Recreamagazine 16.01.2001). Niettegenstaande mogelijke alternatieven zoals het gebruik van ozon en UV-straling (ultraviolet) blijft een bijkomende behandeling met chloor altijd verplicht in Vlaanderen.

Binnen het wettelijk kader is er eigenlijk slechts één alternatief voor de traditionele ontsmetting: zoutelektrolyse. Zoutelektrolyse, een chemisch proces waarbij chloor en zuur worden geproduceerd uit gewoon keukenzout NaCl (natriumchloride), biedt een aantal voordelen: het NaOCl (natriumhypochloriet) wordt ter plaatse geproduceerd, bijgevolg geen transport, overslag en opslag van gevaarlijke stoffen; alleen die hoeveelheid welke effectief nodig is, wordt aangemaakt; de chloorgeur wordt aanzienlijk verminderd.

De techniek van de zoutelektrolyse heeft echter ook nadelen: het vraagt goed opgeleid personeel en het vereist een hoger energieverbruik. Vooral dat laatste is een rem voor de recreatiesector, aangezien de behandeling van het zwemwater samenvalt met andere piekperiodes in elektriciteitsverbruik.

In Nederland, waar deze techniek door de overheid wordt aangemoedigd, werd zoutelektrolyse opgenomen in de lijst van milieu-investeringen die, wegens de voordelen voor het milieu, in aanmerking komen voor vervroegde afschrijving (Vamil, of vervroegde afschrijving milieu-investeringen).

De campingsector deed navraag bij het Kenniscentrum voor de Beste Beschikbare Technieken (BBT), dat instaat voor informatieverspreiding over milieutechnieken en voor advies aan het departement Leefmilieu inzake toekenning van het ecologiecriterium aan bepaalde investeringen.

Naar verluidt, zouden investeringen die het ecologiecriterium halen inderdaad tot 15 % kunnen

worden gesubsidieerd. Het BBT-centrum baseert zich trouwens voor adviezen op de Nederlandse Vamil-lijst. Deze subsidiëring zelf zou worden toegekend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Een aantal sectoren die niet voldoen aan de classificatievoorwaarden voor uitbating van een hotel, motel of pension, worden echter uitgesloten van deze subsidiëring. De campingsector is daar één van.

Campinguitbaters die al plannen hadden in verband met zwembaden, mogen die gauw weer opbergen en uitbaters van campings met een zwembad ergeren zich dood aan deze ongelijke behandeling.

1. Klopt het dat investeringen die beantwoorden aan het ecologiecriterium voor 15 % kunnen worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid?
2. Klopt het dat bepaalde sectoren, waaronder de kampeersector, geen aanspraak kunnen maken op deze subsidiëring? Waarom niet?
3. Heeft de minister vanuit zijn bevoegdheid voor Toerisme reeds initiatieven genomen opdat de kampeersector aanspraak kan maken op overheidssteun?

Wordt overleg terzake met zijn collega-minister van Leefmilieu in het vooruitzicht gesteld?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van Vlaams minister Vera Dua wat het luik van de Vlarem-regelgeving betreft, en van Vlaams minister Dirk Van Mechelen wat de subsidiëring betreft. De verplichting tot waterzuivering van zwembaden wordt immers enerzijds opgelegd door de Vlarem-regelgeving en anderzijds bestaat er in geval van het gebruik van milieuvriendelijke technieken een subsidieregeling bij het departement Economie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat Toerisme Vlaanderen betreft, kan ik meedelen dat mijn diensten op heden betreffende deze gelegenheid nog door geen enkele instantie werden bevraagd. Derhalve werd dan ook door mijn diensten geen initiatief genomen om deze taak te onderzoeken en na te gaan of er enige tegemoetkoming noodzakelijk zou kunnen zijn. Voorts zijn mijn diensten niet bekend met, noch bevoegd voor de Vlarem-regelgeving en hebben zij geen enkele ondervinding met de subsidieregeling waarnaar wordt verwezen.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1417 ; antwoord Vera Dua : blz. 1455 – red.)